

BRALNO DRUŠTVO
Sv. Anj v Slov. Bor.

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
spravništvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 52.

V Mariboru, dne 26. decembra 1901.

Tečaj XXXV.

Vabilo na naročbo.

S prihodnjim letom stopi

„Slovenski Gospodar“

v 36. leto svojega obstanka. Mi prosimo vse dose-
danje naročnike, da nam ostanejo še tudi za prihodnje
leto zvesti. Prosimo pa tudi, naj nas podpirajo v našem
trudapolnem delu s tem, da pridobivajo nove naročnike.

Ostali bodemo vedno zvesti svojim dosedanjim na-
čelom ter se neustrašeno potegovali za narodne, posebno
pa za kmetske pravice pod našim starim geslom: „Vse
za vero, dom in cesarja!“

Naročnina „Slov. Gospodarja“ s prilogo „Naš
Dom“ je neizpremenjena, namreč kakor dosedaj:

za celo leto . . . 4 K
za pol leta . . . 2 „
za četrť leta . . . 1 „

Naročnina naj se pošilja na

Upravništvu „Sloven. Gospodarja“,
Maribor.

Slava Bogu . . .

Kdor hoče v miru živeti, se ne sme pe-
čati s politikom. V politiki ni miru, ampak ne-
prestan boj. In kogar boli, ako se nasprotnik
napada in napada, dokler ne podleže, naj
nikdar ne pogleda v politiko. Krščanskemu
politiku so voditeljice: resnica, pravica in
zakon. Pravico in resnico smo dolžni ozna-
novati zavoljo Boga, zakon moramo pa spo-
štovati zaradi države.

Prav rada se krščanskim politikom pri-
poroča ljubezen do bližnjega. Če nasprotnika
kedaj bolj trdo primejo, gotovo jim prihaja

glas iz nasprotnih vrst: Kje je vaša krščan-
ska ljubezen? Kakor oče kaznuje otroka, ker
ga ljubi, ker bi rad imel vzorno dobrega
otroka, tako se tudi katoliški politik bojuje
proti nasprotnikom, da brani pred njimi res-
nico in pravico ter da jim vzame zasleplje-
nost. V tem pa izvršuje krščanski politik že
ono čednost, ki jo imenujemo krščansko
ljubezen. Le na duhu ubogi ljudje kličejo
krščanskim politikom čednost krščanske lju-
bezni v spomin . . .

Ker je politika boj, je vendar vedna
nevarnost, da se v boju vnamejo strasti in
da se tudi krščanski politiki bojujejo z večjo
vnemo in razdraženostjo, kakor bi bilo želeti.
Danes, ko se spominjamo vélovečenja Sina
božjega, ki je prinesel mir ljudem, klanjamo
spokorni svojo glavo, če smo se kedaj v tem
pregrešili. Prosimo Boga odpuščenja ter mu
ponižni kličevo z angelškimi glasovi: Slava
Bogu na višavah! Le Tvojo slavo smo iskali,
le za Tvojo slavo smo se borili!

Vsem prijateljem, somišljenikom in na-
ročnikom želimo vesele božične praznike.

Pod božičnim drevescem.

Slovenski štajerski kmetje stojimo pri
božičnem drevescu ter gledamo, kaj nam je
milostiva gospa politika položila pod božično
drevesce. Gospa politika nas ne ljubi, kajti
darov je le malo za nas Slovence in še ti
niso posebno dragoceni.

V narodno gospodarskem oziru smo do-
bili kmetijske zadruge; gotovo bodo nam ko-
ristile, če jih naša nemška večina v deželnem
zboru ne bo izrabila za svoje ponemčevalne
namene. Poznamo večino in ne zaupamo ji
ničesar. Za provspeh kmetijstva se je letos
dovolila v državnem zboru svota 4 milijonov.
Izrabljajmo jo! G. posl. Žičkar in vrli tova-
riši so nam izbojevali ugodnost posojil
za opustošene vinograde. Za drugo leto upamo
najti pod drevescem tudi zakon za varstvo
domačih vin.

V deželnem zboru se je skoval predlog
Stallnerjev, kateri nam hoče vzeti v okrajnih
zastopih vsako odločilno besedo. Upamo, da
tega smrtonosnega darila ne najdemo nikdar
po božičnem drevescem.

V narodnemu oziru nismo dosegli slo-
venski kmetje kakor tudi drugi slovenski
stanovi nobenih ugodnosti. Vendar mi ne
obupamo . . .

V verskem oziru nam jemljemo slabi
časniki mnogo postelne somišljenikov. Našo
misli gredo narazen, mi se cepimo. Škodo
trpimo torej dvojno, duševno in gospodarsko.

Število časnikov, ki se borijo za naše
kmetske pravice, se je pomnožilo. Vrli
«Naš Dom», nam junaško brani našo domo-
vino. Njega se posebno veselimo, ker ga vi-
dimo pod letošnjim božičnim drevescem.

Sicer pa je pod božičnim drevescem vse
prazno. Slabo leto! Za to pa iz srca želimo
srečnejše novo leto!

Listek.

Samostanski zvonovi.

Poslov. M. T. F.

Božični večer je priplul, troseč veselje.
Debela gosta megla se je vlegla na trudno,
zasneženo zemljo. Goste snežinke so padale
kakor belokrilati metuljčki na temne strehe.
V obraz in lase so se sipale hitečim ljudem
in se topile ondi kakor sladka nada v grenki
resnici. Brleče svetilke so pošiljale na po-
beljeni tlak blede žarke, da so se bele snežne
zvezdice, katere je dosegal mrkli žar luči,
blestele kakor rosa ob jutranji zori.

Razsvetljena so bila okna palač, hrupno
veselje je donelo izpod bogato okrašenih bo-
žičnih dreves v tiho, sveto noč. Drago vino
se je penilo na polnih mizah mogotcev, ka-
terim ni bilo sredi bogastva znano, da žive
ž njimi bitja, ki nimajo za lačne zobe niti
trde skorjice suhega kruha. In v to veselo
drvenje v šumečih, blestečih dvoranah je
donelo ubrano, mogočno petje samostanskih
zvonov.

Glasililo se je to zvonjenje, kakor bi ho-
telo karati vse brezskrbne in brezsrčne mo-
gotce in bogataše.

Na voglu najlepše, krasno razsvetljene
palače, iz katere je veselje in živahnost naj-
bolj donelo v mrzlo, tiho, sveto noč, je stal
poleg ženice, ki je pekla kostanje, zelo borno
oblečen mož, drhteč in tresoč se mraza.
Bledi obraz mu je razsvetljevala ulična
svetilka.

Iz globoko uklesanih gub na njegovem
obrazu sta odsevala beda in glad.

Ves večer je stal siromak na ulici in
gledal vesele in zadovoljne obraze mimoido-
čih ljudi ter upal, da dobi kak milodar —
brez prosjačenja

Saj se bere ubožcu potreba v trudnih
očeh. Toda iz gub na čelu tega bledega moža
ni znal nihče brati, kaj trpi njegovo srce.

Matere so nosile mimo njega igrače in
mnogotere druge stvari za svoje otroke,
možje so hiteli s polnimi zavitki in izginjali
v gosti, vlažni megli. Prodajalci so nosili
vsakovrstne stvari mimo in mu jih ponujali:
«Kupite, kupite za otroke!»

Žalosten nasmeh mu je obkrožil vsaki-
krat od mraza otrpla usta, oko se mu je
stemnilo, in iz prsi se mu je izvil globok,
otožen vzdih. Na dom svoj je mislil, na
temno sobico tam v predmestju, daleč od teh
blestečih hiš in palač. Na ženo svojo je
mislil, ki mu leži bolna doma na trdih deskah,
na otroke, ki se stiskajo k svoji mami in

si, — proseč jo kruha, huhajo v zmrzle
prstke. Srce mu je hotelo počiti od žalosti.

Kako rad bi se bil zjokal, ali solze so
mu pošle, saj jih je pretil v življenju že
mного, mnogo — — —

In nihče mimoidočih ljudi ni opazil te
srčne bede v obrazu bledega moža. Kako
tudi, ko je vsakemu srce kipelo od veselja?

Osmo uro so oznanjali udarci iz line
samostanskega stolpa. Zdramil se je bledi
mož iz motnih sanj in zopet se spomnil
gladnih svojcev.

Tedaj se pa ni več sramoval. Prvega,
ki je prišel mimo, je poprosil s tresočim,
tihim glasom milodara. In potem vsakega,
ki ga je zagledal. Vsi so ga začudeno motrili,
nekateri ga celo karali, zakaj prosjači — a
nihče mu ni dal ničesar.

Mraz je prihajal, ljudi je bilo vedno manj
na ulici. Nad bledim možem v razkošno
opravljeni dvorani pa je vladalo veselje —
nič skrbi, nič bede ni bilo v svetlih prostorih.

Ha, zadovoljni ljudje morajo pač imeti
dobro srce!

Tja se napoti torej bledi siromak, kjer
sta sredi hrupnega veselja tekmovala zlato
in srebro z baržunom in svilo.

A zapodili so ga, ga zvali berača in
se mu smejali z grohotom — vmes pa so

Današnja številka ima božično prilogo.

Državni zbor.

Brezobrestna posojila za prenovitev okuženih vinogradov.

Vsled državne postave z dne 28. marca 1892 mora država posameznim deželam toliko brezobrestnih posojil dajati, kolikor daje dotična dežela. Štajerska je n. pr. dovolila za l. 1901 160.000 kron, toliko je dala tudi država; skupaj se je toraj razdelilo v tekočem letu 320.000 kron. Prošnjikov se je oglasilo nad 1200, vslihanih je bilo nad 700, okoli 500 prošenj se je moralo odbiti zbog pomanjkanja denarja. Posamezni prošniki so dobili poprek po 212 gld. (424 kron) brezobrestnih posojil. Od leta 1893, kar se delijo brezobrestna posojila, je bilo odbitih nekaj nad 2000 štajerskih prošnikov. Mnogoteri vinogradniki, katerim je trtna uš pokončala vinograde, vsled tega niso bili v stanu, vnovič nasaditi svojih vinogradov. Pa tudi svota, ki se daje za prenovitev enega orala vinograda: po 200—250 gld. (400—500 kron), je veliko prenizka. Kajti navadno se računajo stroški za prenovitev enega orala vinograda na 800—1200 gld. (1600—2400 kron). Da se tem neprilikam pride v okom, je poslanec Žičkar dvakrat predlagal v štajerskem deželnem zboru, naj deželni zbor zahteva od vlade, da spremeni zgoraj imenovano postavo z leta 1892 v tem smislu, da bi smela država dajati več brezobrestnih posojil za prenovitev po trtni uši pokončenih vinogradov, kakor jih daje dežela. Toda za vinogradnike preskrbni nemški poslanci so vsakokrat glasovali proti temu predlogu! Zato je poslanec Žičkar ponavljal isti predlog trikrat v državnem zboru, dokler se je stvar popolnoma ugodno rešila v seji državne zbornice dne 18. decembra t. l. Vinorejski odsek je sprejel ta predlog; vlada se je nekaj časa obotavljala in upirala, dokler je tudi privolila v to važno spremembo postave z dne 28. marca 1892. Vinorejski odsek je priporočal to spremembo ne le samo iz tega vzroka, ker ima država več denarja, kakor dežela; temveč tudi zategadelj, ker od vinogradov dobiva mnogo večji dohodek, kakor dežela. Državi se mora od vinogradov odrajtati zemljiški davek; zraven pobira tudi zavžitni davek, med tem, ko dobiva dežela samo le doklade na zemljiški davek. Kakor sem omenil, prišla je ta zadeva v razgovor v državni zbornici dne 18. decembra, to je v zadnji seji tega leta, ko se je imelo rešiti še mnogo drugih postavnih načrtov. Kot govornika sta bila za sprejem te postave oglašena poslanca: Kühschelm (dekan na Nižjem Avstrijskem)

samostanski zvonovi peli tožno, tožno v božično noč

Bledi mož je obupno taval domov, po tihih ulicah je stopal počasi, saj so ga zapuščale moči — telesne in duševne — — —

Doma ga je sprejel jok in stok. Žena je ležala na mrzlih deskah mrtva, otroci so ji klicali v blede, trdo lice: «Mamica, mamica!» Toda mrtvo je bilo materino srce — nemara je počilo od žalosti

Nem je gledal mož drago lice svoje žene. Potem pa je vzel svoje otročiče in šel z njimi v samostan naznaniti smrt svoje zveste družice, da bi ji dušo spremili v nebeško višavo samostanski zvonovi.

Usmiljeni bratje so dali možu jedil in drv. In zakuril je ubožec, da ne bi zeblo speče mamice, kakor so rekli otroci.

Drugi dan so peli tožni samostanski zvonovi zopet mrtvaško pesem. Peli so jo bledemu siromaku — in njegovim otročičem.

Dnevniko so pisali, da se je v predmestju čez noč zadušila ubožna družina, ker je iz zakurjene, pol razpadle peči uhajal morečji plin v sobo.

Ker ljudje niso hoteli pomoči bledemu možu in njegovi deci — jim je pomogla mrzla, bridka smrt.

in Žičkar. Na večstranski pritisk sta se pa obadva besedi odpovedala, da se postava prej skene, kar se je tudi brez ugovora zgodilo. Če se našim poslancem še posreči dognati odpravo vinske klavzule z Italijo ter zavarovati naša vina pred sleparijo z napravljenimi vini, se bo sčasoma našim vinorejcem zopet dobro godilo.

Kmetijske zadruge.

Dne 18. decembra se je sprejela postava o kmetijskih zadrugah. Da postane pravomočna, treba še ji je najvišjega potrjenja, o katerem pa ni dvomiti. Sedaj se slišijo vsakovrstne sodbe o naslednjih te nove postave. Tako piše vrli »Narodni Gospodar« št. 23: Da se je trgovinski duh doslej tako malo pojavljal med našimi kmeti, bil je obžalovanja vreden nedostatek, kateri je ostal še izza časa naturalnega gospodarstva. Sedaj pa se bodo razmere tudi v tem spremenile, kajti v kolikor kmet svoje pridelke postavlja na trg in kupuje za gospodarstvo potrebne predmete, je v istini tudi »trговец.«

Z združnim delovanjem se je še malemu kmetu ustvarila možnost, one pripomočke izdatneje uporabljati v svojem gospodarstvu, katerih se že davno z dobičkom poslužuje veliki obrat (promet). Zajedno (ob enem) z olajšanimi pogoji dobivanja, zrastle je tudi potreba po takih gospodarskih pripomočkih. Ta pomnožitev potrebe pa je, kakor je videti, vzbudila pozornost in pač tudi zavist nekaterih trgovcev na drobno. Toda to je čisto kmetijska zadeva, ker niso k vzrokom te prikazni trgovci nič pripomogli. Sprijazniti se bodo morali torej s tem pojavom. To se jim bo s tem olajšalo, da bodo rastle vsled zboljšane gospodarskega stanja kmetijske potrebe in tudi njegova kupovalna moč. Posredno bodo torej tudi trgovci na deželi dobivali upravičene prednosti in okrepjenja združnega gibanja.

Pristojbinske olajšave.

Brez vsakega nasprotovanja je zbornica sprejela zakon, po katerem so pristojbin prosta vsa posojila dežel, okrajev, občin in drugih avtonomnih zvez.

Za prospeh kmetijstva.

Vlada je pač imela vedno dovolj denarja, da je podpirala podjetja trgovcev in fabrikantov, a za kmeta ji je vedno manjkalo drobiža. Letos se je vendar posrečilo kmetiskim poslancem, da se je svota 4 milijonov kron določila za podpiranje kmetijskega stanu. Malo sicer, a počasi bo že več.

Nihče razun starega patra in samostanskih zvonov ni spremil mrtvih revežev k večnemu pokoju — — — — —

Življenje v kavarni.

Poroča Tih. Opazovalec.

Če ima kmet čas, se po leti vleže v hladno senco, po zimi pa vsede za gorko peč. To je tudi najpametneje. Mestjan si pa po zimi in po leti svoj prosti čas krati ali po kavarnah ali po krémah.

Po gostilnah mestjanske ljudi opazovati, ni nič zanimivega. Tam ljudje le pijejo, jedo, kričijo in se kregajo. Kdor bi hodil v gostilne samo ljudi opazovat, bilo bi mu dolgočasno. A celo nekaj družega je, če opazuješ ljudi po kavarnah. Iz načina, kako se človek vede v kavarnah, se lahko spozna njegov posel, njegov značaj, polovica človeka se lahko v kavarni spozna. Vsedi se v kavarni enkrat k majhni mizi v kotičku, prižgi si smodko in pogled po dolgi, širni dvorani.

Mlad mož prihiti v kavarno, zavžije s hlastno naglico za južino svojo navadno porcijo kave ali mleka in zopet odhiti. To je mlad trgovec, ki še mora delati z vsemi silami in močmi, da ga tekmeči ne ugonobijo.

Zadnja seja.

V zadnji seji dne 18. dec. se je sprejela postava o kmetijskih zadrugah v tretjem branju. Poročevalcu g. Povšetu so mnogi poslanci izražali zahvalo za njegov trud in in veliko zanimanje za kmečke koristi. Ime Povše ostane pač vedno tesno zvezano s kmetijskimi zadrugami. Pri razpravi o zboljšanju plač avskultantom in zasebnim uradnikom se je zglasil za besedo tudi dr. Ploj. Izmej slovenskih poslancev še je nadalje pri tej priliki govoril liberalec Plantan ter v eni in isti sapi želel smrt državni zbornici in zahteval od nje vsprejetje zakona za slabo plačane uradnike. Poslanci so občudovali njegovo dolgo brado, a se smejali njegovi duhovitosti. Finančni minister pa je izjavil, da postave ne bo predložil v potrjenje, ker nima denarja za zvišanje plač. Za višje uradnike pa jih je pred leti imel.

Predsednik je po dovršenem dnevnem redu zaključil zbornico ter želel poslancem vesele božične praznike ter srečno novo leto.

Ptujska okrajna sodnija.

Posl. Žičkar in tovariši so se pritožili o vodji zemljiške knjige v Ptujju s sledečo interpelacijo: Ko se je pred nekolikimi dnevi predložil vodji zemljiške knjige pri c. kr. okr. komisiji v Ptujju izvleček glede vložkov 207 in 235 v katastralni občini Šikola, se je ta branil izvleček sprejeti. Spis je imel namreč slovenski napis: »Izvleček«. Tudi prve tri vrste so bile napisane v slovenskem jeziku in sicer: »iz zemljiške knjige ces. kr. okrajne sodnije v Ptujju glede vložkov št. 207 in 235 katastralne občine Šikola.« Da se je moglo izposlovati legaliziranje, treba je bilo spis še prestaviti na nemški jezik. Opomniti pa se mora, da vodja zemljiške knjige tega ni storil iz kake mržnje proti slovenskemu jeziku. Nikakor ne! Ampak izrecno je sam povedal, da je dobil ukaz z višjega mesta. Dodati je še tudi treba, da sta tudi v zemljiški knjigi omenjeni številki vpisani v slovenskem jeziku in da je Šikola popolnoma slovenska občina. Tako za slovenski jezik sramotilno postopanje nam ne more biti dobrodošlo. Zaradi tega vprašamo gosp. pravosodnega ministra: 1. Ali je voljan, se poučiti, odkod je prišel oni »višji ukaz«, vsled katerega se slovenski izvlečki iz zemljiške knjige pri okr. sodnijah v slovenskem jeziku ne smejo legalizirati? 2. Ali je voljan potrebno ukreniti, da se ta »višji«, popolnoma nezakoniti, slovenski narod žaleči »ukaz« takoj razveljavi?

Stari trgovec, ki je že trden v sedlu, ne hiti tako. Spoznaš ga najlažje, kje začne čitati časnik. Gotovo pogleda najprej narodnogospodarske članke, poročila iz borze, prelista inserate, in še le potem začne čitati naprej pri politiki. Pije pa črno kavo, likerje (mestni izraz za šnops), zavžije mehko-kuhano jajce, sploh kaj močnega. Advokatje ne zahajajo mnogo v kavarne. Oni se radi živo razgovarjajo, v kavarni pa ni družbe za to. Časnike čitajo hlastno, kakor bi jim bilo že vse znano, potem pa: adijo kavarna! Profesorji prečitajo vse, kar dobijo v roke, in vse natanko. Za njih ima vsaka beseda globok pomen. Držijo se modro, kakor bi hoteli tudi razbrati, kar je med vrstami. Ako pride človek z resnim obrazom v kavarno in pogleduje na desno in na levo, kakor bi se na pol čudil, na pol jezil, da se cela kavarna ne prikloni pred njim, to je gotovo sodnijski uradnik. V listih čitajo najraje sodnijske obravnave in včasih pogledajo hudo čez list, kakor da bi čutili kje v bližini hudodelnika. Penzionisti se vedejo, kakor bi bila cela kavarna njihova. Sitni so sebi in drugim. Debeli ljudje najrajši čitajo šaljive časnike, mladi, po imenu in časti hrepeneči ljudje pa politične. Najtežje je presoditi mirne, tihe igralce, najsi že igrajo karte, domino, šah ali kaj družega. Človek ne lve, ali so neumni ali duhoviti. Na vsak

Politični ogled.

Mariborski Nemci želijo za svoje mesto še eno žensko učiteljske. Eno namreč že imajo, in ta zavod vodijo šolske sestre. A ravno katoliške redovnice kot voditeljice zavoda jih bodo v oči. Ustanovitev nepotrebnega zavoda bi stala ogromno svoto denarja in pred vsem bi morala dežela globoko poseči v žep. Kmetje pa bodo rekli, prej bomo regulirali Pesnico, Sotlo, Mislinjo, Dravinjo itd., in potem še vedno ne bomo dovolili, da se Mariborčanom zidajo nepotrebni zavodi. Kdor ima muhe, naj si jih sam odganja.

Katoliška kmetijska zveza za Srednje in Gornje Štajerske priredi v času od 22. dec. do 8. januarja deset zborovanj. Poslanci bodo poročali o svojem delovanju ter razglasili načrt za prihodnje svoje delovanje.

Katoliško vseučilišče. Nadškofje in škofje so izdali pastirsko pismo do avstrijskih katolikov, da pomagajo ustanoviti katoliško vseučilišče v Solnogradu.

Slovane tlačijo. Saksonska vlada je ukazala, da smejo Čehi in Poljaki na javnih zborovanjih govoriti le v nemškem jeziku. To je nemška pravičnost, če človek ne sme niti v jeziku govoriti, v katerem hoče in se mu ljubi. Pri največjih divjakih ne izdajajo tako nasilnih ukazov kakor zadnji čas na Nemškem.

Slovansko dobrotvorno društvo v Petrogradu namerava ustanoviti zavod za one slovanske dijake, ki bi se radi odgojili in izobrazili v ruskem glavnem mestu. Sprejemali bi se tudi ogerski in avstrijski slovanski dijaki.

V poljskem državnozbornem klubu je vedna vojska med načelnikom Javorskim in poslancem vitezom Kozlovskim. Javorski je vladen mož, ki se klanja vsaki vladi, ki se boji Nemcev, a vitez Kozlovski čuti z drugimi Slovani in želi, da imajo Poljaki nasproti vladi proste roke. A Kozlovski še ima v klubu le manjšino za seboj, za to se slisi, da misli odložiti poslanstvo ter pustiti starem Javorskemu vse vajeti.

Vojska v Južni Afriki. Angleži so zadnjega dni ulovili burskega poveljnika Kruitingerja, ki je ranjen obležal na bojnem polju s par drugimi Buri; izven tega dosegli so Angleži baje tudi nekatere druge male vspehe, katerim pa Krüger ne pripisuje nikake važnosti, marveč trdi, da je položaj v Južni Afriki neizpremenjen. Neki angleški viši dostojanstvenik, ki se nahaja v Južni Afriki, jako oistro obsoja način Kitchenerjevega bojevanja; pravi namreč, da so Buri nepremagljivi ter da bi bilo treba še 10 let vojevati in pol milijona vojakov, predno bi jih popolnoma premagali. Angleži nadalje pošiljajo novih čet v Južno Afriko. Tudi

način torej znajo ti najbolj prikriti svoje temeljne lastnosti. Dame (skupno ime za gospe in gospodične), ki prihajajo v kavarno, imajo take nazore, da bi se človek vsako minuto lahko parkrat z njimi skregal, ako bi ne vedel, da mora biti proti damam uljuden in dvorljiv. Včasih zabredejo v kavarno tudi mlade, kakor ogenj žive gospice. Prignala jih je radovednost in čez prag jim je pomagal stopiti pogum. Doma pa brezdvomno niso iz mesta, ampak z dežele ter ne poznajo mestnih navad. Vedejo se nerodno. Vidi se jim, da na teh tleh niso doma. Ko pijejo kavo, gledajo plaho okoli, zdaj smeh zadušijo, zdaj se zopet glasno zasmejijo, potem pa izginejo brzo na ulico.

Ni to celo življenje, ki se dogaja po kavarnah, a kos življenja je vendar.

Smešničar.

Odkritosrčno. Zdravnik vpraša bolnika, kako kaj diha. »I, tako, noter pa ven, ako sem pa na mrazu, pa še celo meglo diham!« odgovori bolnik.

smrtne obsodbe in eksekucije burskih ujetnikov Angleži pridno nadaljujejo. Nedavno so usmrtili že družega Bura, ki je imel slučajno isto ime, kakor jeden ustašev iz Kaplandije. Vsa dokazovanja, da on ni tisti ustaš, katerega mislijo Angleži, temveč burski državljani, bila so brezvspešna.

Norvežani napredujejo. Na Norveškem so za občinske volitve tudi ženske dobile volilno pravico. Prva taka volitev se je vršila te dni v Kristijaniji, glavnem mestu Norvegije. Ženske volivke so s svojimi kandidati toliko dosegle, da so bili premagani liberalci in radikalc. Izgubili so skoro vse mandate. V glavnem mestu je izgubila levice ravno polovico mandatov. Izmej 84 obč. odbornikov jih imajo sedaj konservativci 47, radikalc 16 in soc. demokratje 14 sedežev.

Dopisi.

Od slovensko-nemške meje. (Na delo za narod.) Zimski čas je tu, delo na polju miruje. Prišel je pa tudi čas, ko treba dati gospodarjem svoj račun. A treba bo dati tudi račun od letošnjega narodnega dela. Kak bo? Koliko se je storilo letošnje leto za narodni napredek obmejnih Slovencev? Ali smo si kaj priborili? To so pač važna vprašanja ter v resnici potrebna, da si jih natančneje ogledamo. Poglejmo najprvo delovanje naših društev.

Na Slov. Štajerskem imamo lepo število bralnih društev, katera imajo blagi namen izobraževati priprosti naš narod. Kako so kaj delovala bralna društva? Odgovor: Lepo število bralnih društev je zares živahno napredovalo; a žal še večje število je skozi celo leto, da celo v letošnjem vročem poletnem času, spalo trdo zimsko spanje. Ali ni to žalostna resnica? Saj je pred kratkim «Slovenski Gospodar» poročal o nekem bralnem društvu ob meji, ki se ziblje v sladkem spanju že celo leto. Tudi meni je znano isto društvo, znam pa tudi, za kaj da isto spi. Gotove osebe pri društvu se nočejo raznim nam nasprotnim faktorjem zameriti ter zategadelj ne dajo, da bi društvo pokazalo kaj agilne delavnosti. To je pribita resnica! Čuditi se le moramo, kako more društvo tako dremati, ko isto vendar gmotno dobro stoji, ima vrle ude, ki so voljni kaj storiti v prid društva ter v blagor naroda. Pa bodi dovolj tega. Mislim, da se bodo gg. pri društvu zavedli svoje dolžnosti.

Pa to društvo menda na Spod. Štajerskem ni edino, ki ne kaže nič življenja. Ko bi se vendar vsa bralna društva začela zavedati svoje lepe naloge! Poglejmo, kaj bise vse lahko doseglo. Posebno v zimskem času. Ker nam nedostaje strokovnih kmetijskih šol (kakor jih imajo n. pr. na Danskem, Nizozemskem ter v Švediji), v katerih bi se naša mladina temeljito v vseh kmetijskih strokah izobraževala, bila bi pač takorekoč sveta dolžnost bralnih društev sklicevati v zimskem času večkrat gospodarsko-podučne shode. Pred vsem, naj bi se naši kmetijski mladeniči usposobili za svoj težavni poklic. Pa kako? S praktičnimi vajami v vseh narodnogospodarskih zadevah! Recimo: jedno nedeljo bi predaval kdo o praktičnem poljedelstvu, drugič spet o novem vinogradništvu, o umnem kletarstvu, živinoreji, gozdarstvu itd. Taki podučni shodi bi hitro zbudili vsestransko zanimanje, in ljudstvo bi se z veseljem posluževalo takih podučnih in prepotrebni zborovanj. Kako blagodejno bi to uplivalo na naše mladeniče! Kakor je vsakemu znano, si želi mladina zabave. A ker je premnogokrat ne dobi pri poštenih, pa jo išče drugod . . . ! Zategadelj je pač neobhodno potrebno, da se prirejajo tudi poštene narodne veselice, kjer bi se predstavljale gledališke igre ter prepevale narodne pesmi ter govori. Po nekod imajo ne ravno hvale vredno navado, da postavijo kot zadnjo točko veselice: ples. Opozarjam naša bralna društva,

da naj ples prepuste raje gostilničarjem, ker pri rajanju se pač ne širi in vzbuja niti verski, niti narodni čut.

Toliko za danes o bralnih društvih. — Kaj pa so storila naša politična društva? Tudi o teh se sme reči, da so le slabo životala. «Slovensko društvo» mariborsko ni priredilo skoraj nič shodov, istotako so dremala več ali manj ostala politična društva. Ali gospodje rodoljubi-voditelji ne premislijo, kolike važnosti so za probudo naroda politični shodi in zborovanja? Nobena knjiga, noben, še tako navdušeno pisan časnik ne primore našemu narodu toliko do narodnega ponosa, kot navdušene ognjevitve besede govornikove. — Letošnje leto se nagiblje h koncu, nastopilo bode novo. Gospodje rodoljubi ter naša društva bi pač naj v novem letu bolj pazno gledala na to, da se narod naš navduši za boj za svoj obstanek. Pripomrimo mu do potrebne izobrazbe, da bode potem čil in jak ter ponosen vojeval našemu skupnemu narodnemu sovragu boj na vsej črti! Pri tem svetem delu pa nas naj vodi bratska sloga in le složen se bode naš narod otresel sovražnih krempļev in si pripomogel do gospodarskega samoosvojenja.

Branislav.

Galicija pri Celju. (Z a's p a n o s t.)

Čudno se vam morda dozdeva, g. urednik, ker dobivate od vseh strani dopisov, da vam iz naše fare nihče nič ne poroča. Mislite morda, da je pri nas vse zaspano. Žal, da vam moram na to pritrčiti; dočim se po drugih krajih mladeniči in moške zbirajo v društva kmetijska ali bralna, se pri nas prav slabo zanimajo za društveno življenje. Dne 15. dec. je bilo zborovanje Bralnega društva. Prišlo je pa tako malo ljudi, da se skoro ni moglo zborovati. Pravega rodoljuba mora pač srce boleti, če vidi tako malomarnost. Preteklo leto je imelo bralno društvo 23 udov. Bili so večina iz okolice Sv. Jungerti, namreč 18. Letos bomo pa samo štjüngertčani, ker po drugod se nič ne zanimajo za izobrazbo. Čudno pa je, da nekateri, ki so znani, kot posebno «zarukani», rujejo proti našemu bralnemu, kakor tudi proti kmetijskemu društvu. To je pač duh «Štajerca», v katerega so z vso! dušo vdani. «Štajerc» ne bo nobenega olikal; pač pa se pri nekaterih na prvi pogled pozna, kako so se navzeli otročje bedarije, da se s takimi že skoraj ne da več kaj pametnega dognati. Smešno je poslušati, kako taki ljudje hvalijo «Štajerca», druge poštene liste pa grajajo. Za «Štajerca» imajo takoj denar, za bralno društvo se jim pa škoda zdi ene krone. Pa nič ne dé, če nočejo biti pri društvu; saj bodo imeli sami škodo. Olikali bi se lahko, a bodo ostali nevedneži in starokopitneži. Fantje pa, ki ste pristopili, le korajžni bodimo, če nas je malo, smo pa mi več vredni, ker smo pokazali, da se ne bojimo zaprek, če gre za dobro stvar. Bodimo zvesti svojim načelom ter delajmo z vsemi močmi za dobro stvar. Pokažimo našim faranom zgled. Z dobrim zgledom jih bomo več pridobili, kot z besedo. Liste smo skenili naročiti sledeče: «Slov. Gospodarja», «Naš Dom», «Domovino», «Domoljub» in «Vrtn. in Vinarski list». Tudi knjig imamo nekaj, pa ne veliko, zato prosimo slovenske rodoljube, če bi nam kateri kaj daroval ali za odkup ponudil. Pristaviti še tudi moram, da so nam v preteklem letu pošiljali č. gosp. Ivan Košar, naš župnik, «Gospodarja» in «Svetilnik», g. Jos. Klemenčič pa «Domovino» in «Slov. Gospodarja», za kar jima izrekamo srčno zahvalo. Obljubila sta nam tudi za prihodnje leto svojo podporo. Društvo je sicer majhno po število, pa upamo, da bode veliko po delovanju, ker ima za prihodnje leto boljše osnovano delovanje. Naši nasprotniki pa bodo tudi prej ali slej sprevideli, da društvo ni ljudstvu na škodo, ampak v korist. Potem bodejo tudi sami radi prišli v naš tabor, kar bi bilo kmalu želeti. Tine Podgorski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Prijateljem našega lista. Prosimo Vas, da razširjate naš list med svojimi znanci. Posojajte ga vsem, ki še niso njegovi naročniki, da ga spoznajo. Naznajte nam naslove oseb, o katerih je upati, da postanejo naročniki, ako jim pošljemo list na ogled. Zahtevajte ga po vseh društvih in gostilnah. Naš list ima nalogo, da zagovarja pravice krščanskih slovenskih kmetov. Še v večji meri in s krepkejšo besedo kakor doslej, bo izvrševal to nalogo v bodočem letu. A tudi mladega kmetkega naraščaja, naših vrlih mladeničev, ne bo pozabil. Kmetje in mladeniči, skrbite torej, da bo list, ki je le vam posvečen, najbolj razširjen na Slovenskem. Na delo, prijatelji naši!

Osebnosti. Gosp. Mihael Podlesnik iz Lehna je bil dne 20. t. m. na graškem vseučilišču promoviran doktorjem zdravilstva. — Gosp. Ant. Korošec, asistent na živinozdravniški šoli na Dunaju, je imenovan veterinarim asistentom pri namestništvu v Gradcu.

Za slovensko vseučilišče v Ljubljani poslali so prošnje občina Dobje pri Planini, Dobrna, Bralno društvo na Dobrni, Krajni šolski svet na Dobrni drž. poslancu g. Žičkarju.

Slovenska božičnica v Mariboru. Božičnica, prirejena v soboto dne 21. dec. majhnim Slovencekom in Slovenkicam mariborskega otroškega vrta, je bila izmed vseh dosedaj prirejenih najlepša in najbolj nežnoljubka. Otrošički niso nastopali kot izvežbani gledališčni igralci in dolgoklobasni prednašalci pesmi in govorov, ampak kot veseli, živahni otroci, igrajoči se pod vodstvom svojih ljubih vrtnaric. Mnogo odličnih mariborskih Slovenk in Slovencev je bila priča otroškemu igranju. Preč. g. kanonik dr. Mlakar se je prisrčno zahvalil vsem, ki so omogočili z darovi današnjo lepo božičnico. In potem se je začela razdelitev daril, za otrošičke prevažna točka v programu.

Slika dr. Križaniča. Ker je blagi g. dr. Križanič imel toliko prijateljev in častilcev po slovenski domovini, dal je njegov rojak g. računski revident v Mariboru, Matej Strakelj, napraviti večjo število pokojnikovih slik v veliki kabinetski obliki. Gotovo bo s tem marsikomu vstregel. Slika stane 1 K 20 h, po pošti 10 h več. Čisti dobiček pa je namenjen dijaški kuhinji v Mariboru.

Iz Ptujja nam pišejo: Shod za vseučilišče v Ljubljani v nedeljo, dne 15. decembra 1901 ob 11. uri predpoludne v »Nar. domu« v Ptujju je bil impozantno obiskan; zastopani so bili vsi sloji ptujškega okraja, posebno so se odlikovali občinski predstojniki Sv. Lovrenške fare v Slov. gor., kajti bili so vsi — živila kmetstva zavednost! — pa tudi učiteljstvo je bilo častno zastopano. Mnogobrojne zborovalce pozdravil je v daljnem nagovoru predsednik politič. društva »Pozor« g. Zelenik. Zapisnikarjem je bil izvoljen g. Zupančič. Nato nastopi g. dr. Brumen, kateri je v jako obširnem in temeljitem govoru razmotrival o potrebi in o pomenu vseučilišča v Ljubljani za Slovence. Zborovalci sledili so z vidnim zanimanjem stvarnemu govoru ter večkrat pritrjevali njegovim izvajanjem. Končno je bila so glasno sprejeta resolucija za slovensko vseučilišče v Ljubljani.

Iz Slov. Bistrice. Zvedeli smo iz zadnjega »Slov. Gospodarja«, da so odposlali na visoki državni zbor prošnjo za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani tudi krajni šolski svet in učiteljstvo na Črešnjevci. Kaj bodo črešnjevske občine storile, smo radovedni. S tem bodo pokazale, v katerem taboru stoje s svojimi voditelji.

Na Ptujski gori bodo kmalu po novem letu občinske volitve. Repa bi rad prišel na županski stolec. Že danes kličemo: Pozor!

Poučni shod v Jarenini. Dne 15. dec. t. l. smo imeli zopet v Jarenini gosp. Iv. Belé-ta. Ob 1/2 4. uri popoldne se je zbralo precejšno število mož in mladeničev ter hvaležno poslušalo učiteljevo predavanje o trtoraji. Kaj poučljivo je g. učitelj Iv. Belé razlagal, kako je saditi in negovati talijanskega rizlinga po Slov. goricah, kako ga varovati nezgod in kako priskočiti vinogradom v pomoč ob nalivih, in kako se najlažje rešimo nesrečnih, pri nas tako pogostih velikih plazov. Pri nas, ker leži zemeljska plaz le po kaka dva metra na debelo na prodeu, ni čuda, da je toliko plazov. Temu se upremo, pravi, ako napravimo rove ali grabne po več kolmcev globoke po močvirnih krajih, po katerih se naj odteka voda. To je najboljši pripomoček, da se rešimo plazov.

Zeleznica Celje-Velenje se nemara nazadnje le podržavi. Sedaj se vrši pregled cele proge.

V Velenju je umrl dne 17. t. mes. narodni trgovec g. I. Machan.

Od Sv. Ilja v Slov. gor. Pri nas se splošno govori, da si naši ultra-Nemci štejejo gostilno g. C. za svoja shajališča. »Marburgerca« je o tem pisala . . . »das neue Gasthaus in Egydi wurde mit Tanz und Musik eingeweiht.« itd. Mislimo, da bode omenjeni gospod gostilničar C., ki se je kazal povsod kot naš ter vseskozi kot mož narodnjak pojasnil, koliko je na tem resnice.

Pri Sv. Jakobu v Slov. gor. so obhajali pred kratkim sveti misijon. Ljudstvo se ga je z veliko vnemo in pobožnostjo vdeleževalo, posebno na zadnjo nedeljo ob sklepu sv. misijonskega časa. A pri nekem kmetu so spoznali za bolj primerno in potrebno, da so napravili ples. Pa saj se ne čudimo, ker vlada v tej hiši gospodinjin liberalni duh.

V Sterntalu se je ustanovila s 1. novembrom brzojavna postaja za kraje Št. Lorenca, Apače, Župeča ves, Pleterje, Mihovci, Cirkovci, Starošinci, Drgonja ves, Niverci, Št. Kungota, Trnovci, Sevice, Gora, Majspereg, Naraplje, Bolfank.

Ivanjkovci. Dne 9. t. m. zvečer je umrla brez svetih zakramentov za umirajoče sirota in 26 let stara dekla pri vdovi in posestnici Mariji Petovar v Ivanjkovcih, župnija Svetinje. Slovesen pogreb je bil odločen na 12. decembra ob 8. uri v jutro. Česar nihče ni slutil, se je zgodilo. Že 11. decembra opoldan pride od ormoške c. kr. sodnije povelje, da se mora mrtva deklina prinesiti do 3. ure popoldan v mrtvašnico, kar se je tudi zgodilo. Bila je raztelesena in sodnijska preiskava je dognala zastrupljenje z mišnico. To je tukaj vzbudilo veliko iznenadenje in začudenje, ker je bila deklina vesele nрави, lepega obnašanja in v obče spoštovana. Nesrečno deklino priporočamo božjemu usmiljenju! Ali imamo tukaj opraviti z nesrečnim slučajem, s samomorom ali zločinstvom bode pojasnila sodnijska preiskava in naša vrla žendarmarija!

Iz Stoperc. V zadnjem listu Štajerca se je čitalo, da se je baje tukaj ustanovilo liberalno društvo »Fidel« z geslom: Naš Dom v peč, Štajerca pa v roke. Liberalno društvo »Fidel« pa se je s svojim geslom jako zmotilo, ker tisti dan, ko so prijeli naročniki Štajerca in ga čitali, so mu takoj nekateri dali slovo. Pet naročnikov ga je takoj odposlalo nazaj v Ptuj in si bodo naročili »Naš Dom«. Pošteni fantje nočejo čitati lažij in podpihovanja, kakor se je čitalo v Štajerčevem članku iz Stoperc. Dopisnik Štajerca, zapomni si to, da pustiš take ljudi, ki ti ničesar ne store, pri miru. Bodi prepričan, da tisti, ki še le za gostilno prosijo, bode ostal Stopercan, ako tudi gostilno dobi, ti bodeš pa gotovo prej ali slej zopet odvandral. Stopercan.

Tri svoje otroke umorila. Pri Sv. Trojici je orožnik prijel kmečko hčer Marijo Postružnik iz Selišč, ki se je potepala okolu. Orožniku je obstala, da je tekom petih let umorila tri svoje nezakonske otroke, katere je zakopala v nekem gozdu pri Ljutomeru.

Radi motenja vere so bili pred mariborskim sodiščem obsojeni: Anton Vogrin na tri mesece, Fr. Ploj na šest tednov, Mat. Plochl na tri tedne, I. Fekonja, Franc Wolf in Lojza Rois na 8 dni strogega zapora. Vsi so iz Oseka.

V Št. Lovrencu na Dravskem polju je bil 15. t. m. jako dobro obiskan razgovor o kmetijskih zadevah. V kratkem se ustanovi bikorejska zadruga. — Danes dne 24. t. m. so pokopali Lucijo Jurič, ki je bila po svoji dobrotljivosti daleč naokoli znana. Naj počiva v miru!

Iz Brežkega glavarstva. (Slovensko uradovanje). Večkrat se je že omenilo in povdarjalo, naj bodo župani toliko zavedni, da bodo slovensko uradovali. Naj nobeden ne misli, da pri glavarstvu slovenski ne znajo. Nekateri se še vedno rajši poslužujejo spake-drane nemščine v uradovanju kakor pa domačega jezika. Poznamo župane, katerim teče slovenski govor prav gladko ter so tudi v pisavi zmožni, a vendar radi v nemščini uradujejo. Takih županov je več v Kozjanskem okraju. Zakaj se pri občinski seji določi slovensko uradovanje, ako pa potem predstojnik tega ne spolni? Nam je znano več takih občin v hribovitih krajih, pa tudi v nekem trgu, ki ima slov. župana, se enako godi. Ako se ne bodo poboljšali, pribili jih bomo v »Gospodarju« na črno ploščo. — Slavno Bizeljsko glavarstvo je imelo dalje časa posilinemškega tajnika in tako se je seveda le nemško uradovalo po njegovem receptu. Ker je pa le ta umrl, upamo, da se bodo Bizeljanci zdramili. Gotovo bodo vložili tudi prošnjo za dvojezični poštni pečat ter tako prekosili Šent Petrane, ki še imajo vedno samo nemški poštni pečat.

Slovenska zmaga. Iz Št. Vida pri Ptujju nam pišejo: Dne 17. t. m. so se vršile občinske volitve, pri kateri so bili izvoljeni sami odlični Slovenci, akoravno se je stari posilinemški odbor trudil priti zopet na krnilo. A ni se jim posrečilo na noben način. G. Schoschteritsch je dal celo tiskati list, na katerih so bila imena njegovih kandidatov v debelem tisku tiskana, misleč menda, da mi volilci ne vidimo dobro. Ako je g. Schoschteritsch to mislil, se je motil. Mi vidimo hvala Bogu prav dobro, za to pa kandidatov na teh rumenih listkih nismo hoteli voliti. Neutrudljivo je hodil g. Schoschteritsch prosjačič volilce, in ni se zbal grdega pota, nagovarjal volilce na cesti, kateri so šli mimo njegove kramarije; na dan volitve pa je poslal že ob četrti uri v jutro svojega sina in hlapce, naj grejo vabit volilcev na volišče. Ali malo uspeha so imeli. En pristaš Šošteriča je klečal pred volilcem in ga s povzdignjenimi rokami prosil, naj gre voliti, da se gospodu Š. slabo godi in da bo sicer propal. Pa volilec ga ni hotel ubogati. Kaj ne, to je smola g. Schoschteritsch? Pa še to ni vse, celo svojo kočijo je dal vpreči in poslal po volilce, a kočija se je vračala prazna, volilci pa so peš prihajali, to je bilo za njega slabo znamenje. Volilci so bili odločni, niso se dali od nikogar s sladkimi besedami pregovoriti, za kar se jim mora vsa čast priznati. Oni pa, ki so se dali pregovoriti in volili nasprotnike, oddišli so z volišča poparjeni, ker so uvideli, da so ostali s Schoschteritschem vred na cedilu. Živel vrli narodni volilci!

Iz Zdol pri Kozjem nam pišejo: Mokrotno adventno vreme imamo. Dne 18. t. m. je bliskalo in grmelo. Čudno znamenje to, kaj ne, v začetku zimskega časa, v adventni dobi? V hribih je prijetno in solnčno vreme, skoraj pomladanskemu podobno. — Dne 17. t. m. smo pa čuli 1/4 4. uri popoldan močno bobneč potres, trajajoč več minut. Potresova smer je prihrumela iz južno-zapadne strani. — Na Zečah je umrla dne 16. t. m. blaga in plemenita žena Ana Debelak. Rajna je bila pridna in delavna žena, ki je svoje otroke prav po krščansko izredila. En sin se je posvetil samostanskemu stanu in je pri č. oo. trapistih v Rajhenburgu, druga dva sta cesarska služabnika v Trstu; ena hči in

en brat pa sta v daljni Ameriki. Tri deklice so pa pomagale doma polje obdelovati. Sveti ji večna luč. — Občinske volitve se bodo vršile meseca januarja prih. leta in za te volitve se že danes opozarjajo volilci, ker je nekaj Judežev. O občinskih razmerah pa prihodnjič. — «Štajerc» je pri nas zginil — vsled denarne sušice brez naročnikov.

840 kron zgubil je na sejmu v Kamniku posestnik Fr. Hribernik iz Št. Lenarta nad Gornjim Gradom.

Zitne cene na Dunaju za 50 kil. Pšenica 76 kil za spomlad 8.90 K, rž za spomlad 7.63 K, koruza za maj-junij 5.84 K, oves za spomlad 7.79 K.

Žitne cene v Budim-Pešti za 50 kil. Pšenica 76 kil za prompt 8.60 K, pšenica za spomlad 8.72 K, rž za prompt 7.10 K, rž za spomlad 7.36 K, koruza za prompt 5.40 K, koruza za maj 5.54 K, oves za prompt 7.50 K, oves za spomlad 7.50 K.

Žitne cene v Sisku za 50 kil. Pšenica 8.20—8.30 K, bosenski oves 7.25—7.35 K, sremski oves 7.40—7.50 K, činkvantin 7—7.10 K, stara koruza 6.05—6.10 K, nova koruza 5.25—5.30 K. — Za nekatere kraje kaže kupiti korožo in činkvantin kakor sploh drugo žito v Barču, dasi so cene v Barču pri višji voznini za 10 h nižje od cen, ki veljajo za Sisek.

Iz drugih krajev.

Velike vojaške vaje v Istri. Prihodnje leto se bodo vršile velike vojaške vaje v Istri in sicer ob morski obali ter bo sodelovala tudi mornarica. Vaj se udeležijo vse vojaštvo, kar ga spada k III. voju (Gradec) in kar ga je pod vojnim zapovedništvom v Zagrebu in v Zadru.

Vlak v snegu. V Ukvah na Koroškem je v ponedeljek obtičal osebni vlak na progi, ker je bil sneg tako velik, da vlak ni mogel naprej. Vlak je imel radi tega dve uri zamude.

Strašna nesreča v Pazinu. Dne 15. t. mes. se je v sredini Pazina zgodila velika nesreča. Zjutraj ob 4. uri je zbudilo ljudi grozno vpitje: ogenj, fogo, ajuto, ajuto. Ko se je zdanilo, so zvedeli prebivalci, da so našli v sobi neko Uliko Slokovič, ki je popolnoma zgorela. Najbrže se ji je prevrnila svetilnica in je nesrečnica na ta način končala svoje življenje.

Nesreča v sreči. V Sevilji je zadel ubožen meščan Amando Gomez 30.000 mark, katerih je bil seveda nepopisno vesel, zato je hotel presrečni dan tudi dostojno slaviti. Napolnil si je žepa z denarjem ter je romal ves večer in skoro vso noč od gostilne do gostilne, a vkljub temu ni bil Gomez posebno vinjen. Že proti jutru se je pridružil dvema drugima pivcema, ki pa nista bila tako dobre volje kot Gomez. Začela sta se z njim prepirati in v prepiru je zabodel eden izmed njihju Gomeza, da se je zgrudil mrtev na tla.

Koliko konj se je porabilo v Južni Afriki? Od začetka vojne do danes so Angleži transportirali v Južno Afriko 250.000 konj in 100.000 mul. Sedaj so naznanjeni zopet veliki transporti iz Amerike in Ogerskega.

Velik mraz v Ameriki. Z vseh strani dohajajo v New York vesti, da je nastal v Severni Ameriki hud mraz. Toplomer kaže 18° R mraza. V Chicagu že 200 let ni bilo takega mraza kot danes. Več oseb je zmrznilo. Imeli so tudi mrzlo burjo in gost metež sega. Tudi v Južni Ameriki imajo izredno hud mraz.

V nepopisni nevarnosti se je nahajal te dni pruski nadporočnik d'Arrest v Frankobrodu ob O. Jahal je na kobilici svojega majorja, ki jo je cel polk poznal kot tako, da rada zbeži in jezdeca vrže od sebe. Tudi nadporočniku se splaši kobilica in dirja proti železnični progi. Dospevša do obcestne zapore, preskoči prvo, pri drugem skoku pa jej zdrži in pade z jezdecem vred ravno v hipu, ko je pridrdral brzovlak mimo. Nadporočniku se ni pripetilo razun male praske nič žalega,

konju pa je vlak raztrgal glavo, čeravno jo je na tleh ležeči jezdec z vso silo vlekel k sebi.

Dvoboj — žensk. V Budimpešti sta se te dni bili na «viteški» način kuharica Durban in sobarica Anuncia, ker sta se obe zatelebali v nekega luzarskega korporala. Bili sta se ob prisotnosti sekundantinj s kuhinjskim orodjem in tako izdelali druga drugo, da so morali obe odvesti v bolnico.

Orjaški človek. Največji človek na svetu je potoval zadnji čas po državi Maine v Ameriki in s svojo mladostjo in velikostjo napravil veliko zanimanje med tamošnjimi prebivalci. Ime tega velikana je Edvard Beaper. Visok je sedem čevljev, deset in tri četrt palca, star je 20 let in da bode še rasel, o tem ni dvoma. Sedaj tehta 367 funtov. Kadar pride ta junak kam v kaki hotel, nimajo nikjer zadosti velike postelje zanj, postlati mu morajo na tla in sicer z dvema blazinama, da mu služita kot postelja, na kateri more svoje ude zravnati.

Društvene zadeve.

Mariborska čitalnica. Predsednikom je izvoljen g. dr. Franjo Rosina. Sklenila se je resolucija za slovensko vseučilišče in izrekla zahvala vseučiliščenikom za nastopanje pri tem vprašanju.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru je darovala 5 K posestnica pri Sv. Marjeti ob Pesnici na čast sv. Antonu za kruh siromakov.

Bralno in pevsko društvo „Maribor“ priredi Silvestrov večer v restavraciji Narodnega doma z zelo zanimivim vspeedom. Mariborske Slovence uljudno vabi odbor, kateri se bode potrudil prirediti kolikor mogoče zanimiv in vesel večer. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Začetek ob 8. uri.

Celjsko pevsko društvo izvolilo je pri XIII. občnem zboru dne 18. t. m. sledeči novi odbor: Predsednik: Rafko Salmič, podpredsednik: dr. Karlovšek, tajnik: Janez Dobršek, blagajnik: Janez Vodlak, odborniki Ivan Spindler in Fran Staufer; namestnika Fran Cvetkovič in Ivan Kobilca.

Občni zbor „Celjskega Sokola“ se je vršil 22. t. m. Voljen je sledeči novi odbor: Starosta z vsklikom brat dr. Dečko; podstarosta z vsklikom brat dr. Karlovšek; odborniki bratje Benčan, Golar, Jošt, Lončar, Smrtnik; namestnika brata Meglič, Zabukovšek.

Kmetijsko društvo pri Sv. Emi bode imelo dne 5. januarja 1902 svoj redni občni zbor, ob 3. uri popoldan v prostorih kmetijskega društva. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva; 2. Volitev dveh novih odbornikov; 3. Volitev nadzorstva; 4. Slučajnosti.

Slov. katol. bralno društvo v Novicerkvi pri Celju ima dne 31. dec. 1901 ob 3. uri popoldne občni zbor v društveni dvorani z naslednjim vspeedom: 1. govor predsednika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Pobiranje udnine in sprejem novih udov. 5. Prodaja starih časopisov. 6. Slučajnosti in predlogi.

Bralno društvo pri Sv. Ani v Slov. gor je v seji z dne 1. decembra t. l. sklenilo doposlati jednako drugim narodnim zavodom prošnjo za slovensko vseučilišče ter je isti dan tudi brzojavno pozdravilo se za to idejo vojskujoče zbrane v Ljubljani. Isti dan pri isti seji je odbor imenovanega društva najostreje obsodil nesrečen govor dr. Tavčar-ja, v kojem je dne 22. novembra t. l. grdil svoje lastne in rodne brate Slovence. — Prvi zabavni večer nudi bralno društvo svojim udom dne 12. januarja 1902. Več o tem prihodnjič.

Društvo „Narodna čitalnica v Ptuj“ priredi 31. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v svojih prostorih »Silvestrov večer« s petjem, tamburanjem itd. Odbor vabi ude in prijatelje na obilno vdeležbo.

Občni zbor „Slomškove zveze“ se bode vršil dne 29. in 30. decembra 1901 v Ljubljani. Vspored: Dne 29. decembra (ne-

delja): Zabavni večer v veliki dvorani »Katol. doma s sodelovanjem oddelka ljubljanske meščanske godbe. Začetek ob 8. uri zvečer. Dne 30. decembra (v ponedeljek): Ob 8. uri maša v kapeli jezuitov. (Elizabetna cesta.) Ob 9. uri glavno zborovanje v veliki dvorani »Katol. doma«: 1. Nagovor predsednikov. 2. Govor državnega poslanca dr. Ig. Žitnika o šolskih in učiteljskih zadevah v državnem in deželnem zboru. 3. Govor gosp. Antona Doklerja, gimnazijskega profesorja: »Kako voditi čitanje?« 4. Poročilo gđc. Antonije Štupca: Kakšno bode delovanje udov Slomškove zveze? 5. Poročilo g. Julija Slapšaka. 6. Poročilo odborovo. 7. Slučajnosti. 8. Volitev novega odbora in sklepni govor. — Prijave in vprašanja je treba pošiljati predsedniku »Slomškove zveze«, Franu Jakliču, učitelju v Dobropoljah (pošta Videm) ali pa pod naslovom »Uredništvo Slov. Učitelja v Ljubljani. Uljudno so vabljeni vsi somišljeniki svetnega in duhovskega stanu.

Bralno društvo v Studenicah priredi v nedeljo, 29. grudna v gostilni gosp. J. Koropca veselico. Začetek ob 5. uri popoldne.

Kmetijska zadruga v Jarenini dokaj lepo napreduje. Pri zadnji seji dokazalo se je zopet občeznano zanimanje. Navzoči so bili vsi udje ter sklenili podpirati započeto delo. Celi teden je bilo po več delavcev v trtnini. Napravili so komposta za par let in rigolanje je dobro dokončano. Upati je, da k letu in naprej prodaja zadruga med svoje zadrugnike še več raznih cepljenik, kakor jih je letos. Prodalo se jih je letos 5000. Cena jim je bila 100 à 12 K, in še poleg male cene so bile silno lepe.

Cerkvene zadeve.

Šematizem lavantinske škofije se je začel te dni razpošiljati.

„Podporno društvo organistov“ si je pri občnem zboru, kateri se je vršil v Ljubljani, izvolilo sledeči odbor: Silv. Šentjure, min. org. v Ptuj, predsednik; Peter Jereb, org. v Litiji, podpredsednik; Božidar Drolec, org. v Št. Juriju ob Taboru, tajnik; Jakob Škrabar, organ. v Grižah, blagajnik; Ignacij Hladnik, kap. org. v Rudolfovem in Iv. Papler, org. na Uncu pri Rakeku, odbornika; Karol Bervar, org. v Celju, knjižničar; namestniki odbornikov: Bernard Pirnat, org. v Radovljici, Matej Holmar, org. v Ribnici, Vinko Rojnik, org. v Braslovčah; nadzornika: Leop. Kunst, org. na Polzeli in Ivan Rus, org. v Št. Vidu pri Ljubljani.

Obrednik za organiste. Nova knjiga »Obrednik za organiste« nam je prišla v roke, kojo je ravnokar izdal č. g. M. Štrakl in jo lepo tiskala »Tiskarna sv. Cirila« v Mariboru. Da, knjiga bode organistom, cerkvenim pevcem in drugim pobožnim osebam, kojim je mar za lepo cerkveno petje, dobro služila. Organistom, koji niso večji latinščine, je res težavno tako popevati, kakor želi sv. cerkev, zato je gospod Štrakl v tem obredniku zelo praktično v slovenskem jeziku vse natančno razjasnil ter priobčil najpotrebnejše liturgične napave: dve maši, nekaj psalmov, responzorije, latinske litanije, vse »Deo gratias«, »Te Deum laudamus« itd. Vsi koralni napavi so tiskani z navadnimi notami v vijolinskem ključu, tako, da bodo vsak manj večji organist in tudi cerkveni pevec brez posebnega znanja stvar lahko razumeli ter pri raznih cerkvenih obredih pravilno popevali. Velepomenljiva pa je knjižica vsled tega, ker so mil. g. knezoškof dr. M. Napotnik naročili č. g. župniku Št. Pivec-u, da je iz latinščine na slovenski jezik prestavil. »Določbe lavantinskih sinod o cerkvenem petju in sveti glasbi.« Torej kdor ima nalogo, da skrbi in čuva cerkveno glasbo, naj si naroči to v imenovani stroki jako poučljivo in za cerkveno glasbo praktično knjigo.

K. Bervar.

Gospodarske stvari.

(Piše Ivan Vuk.)

Najhujša sovražnika naših žitnic.
V potu svojega obraza trudi se borni kmetič, da pridela kaj za živež, naj si bo že za prodajo ali za domačo rabo. Kolikokrat je s strahom gledal črne nakopičene oblake, moli Vsegamogočnega, naj odvrne nesrečo, ki mu preti, in Bog, oče vseh otrok, ga je uslišal. Spravil je svoje pridelke v žitnico in hvaležno zdihtil: »Hvala Bogu, sedaj je že pod streho in obvarovano sitnih škodljivcev.« Pa motiš se! Le podajva se v tvoje skladišče. Tu vidiš, da beži pred teboj majhen črn hrošček. Kaj zlomka, boš vprašal, ali ta tudi škoduje mojim pridelkom. Da, pa še kako, le mirno poslušaj. Razložiti ti hočem življenje od početka in tako do razvitka njegovega. Črni žitni rilček ali žužek, tudi žizek, kakor ga nazivljejo, (*Galandra granarea*) je majhen in droben hrošček, temnorjave barve. Na koncu glave ima tanek rilček, s katerim se zajé v trda žitna zrna. Ta mrčes najdemo po zimi ali v prvi pomladi v prašnih kotech, po razpokah v tleh in tramovih, kjer prezimuje. Spomladi se vzbudi, in samica leže v zrno po jedno jajce, najrajši v pšenico ali rž, pa tudi v ječmen in koruzo leže rada. Iz teh jajčic se izvale majhni črvički (ličinke), ki se zarijejo v zrnje, katerega popolnoma izgledajo, tako, da ostane le prazen mešiček. Dorastla ličinka se v izglojenih zrnih zabubi in julija izleze iz zabubane ličinke hrošček, ki se zopet plodi, tako, da nastane iz tega rodu pred zimo še en zarod, ki potem prezimi. Ker se žizek hitro množi, napravi nam lahko z izjedanjem zrnja veliko škodo. In kar je pri tem škodljivcu še posebno nevarno, je to, da ne dela na vrhu kupa, temveč znotraj v kupu, na dnu ali pa v kotih, tako, da ga niti opaziti ne moremo. Skriva se pa zaradi tega bolj globoko v kupe, ker ljubi toploto in mir. Da se ta škodlivec ne pritepe v žitnico, skrbi, da bo žitnica čista, zračna in svetla. Žito pa obračaj in preme-

šavaj. Staro žito je tudi treba zvejati ali prepahati na čistilnem mlinu. Razpoke po tramovih in špranje po tleh je dobro zamazati z apnom ali katranom. Smeti je skrbno odstraniti iz kotov, skratka, paziti moraš na največjo snago. Če se je pa ta škodlivec prikazal, treba ga je uničiti. Napadeno žito je takoj spraviti iz žitnice in prenesti na drug prostor. Žizka uničujemo s tem, da polagamo v žitnico suknene ali volnene cunje, ovčjo kožo ali kaj takega; to jih privabi, da se poskrijejo in zbirajo. Tukaj jih lahko zalotimo in pohodimo. Posebno spomladi je čas za delo. Če imamo le malo napadenega žita, zatremo škodljivca s tem, da spravimo žito v krušno peč, katera pa ne sme biti pregorka; toplota naj znaša k večjemu 50 stopinj po Celziju. V tej vročini ostane žito še kaljivo, hroščeki in zalega se pa zamori. Drugi sovražnik našega zrnja je **žitni molj**. To vam je majhen metuljček (*Tinea granella*), ki sedi po dnevu mirno po stenah žitnice. Sprednje perotnice ali krila so srebrno bela in imajo po sebi rujave in črne lise. Zadnja krila so pa sivkasta in enake barve. Metuljček se pokaže v poletju, navadno meseca rožnika. Samica leže jajčica na žitno zrnje, in sicer na vsako zrno po jedno ali dve jajčici. Ko je s tem gotova, pogine. V dveh tednih se izvale iz teh jajčec belim črvičkom podobne gosenice (ličinke), ki začno dolbsti zrno in razjedati moko. Od enega zrna gre gosenica na drugo in pri tem prepere zrno z nekako nitkasto prejo, po kateri je videti vse polno njenega blata. Ker se vse to godi na vrhu žitnega kupa, spoznamo na tej preji hitro tega škodljivca. Moljevo žito se navzame smradu od blata in zaradi tega je moka iz takega žita zaduhla. Jeseni (meseca kimovca) zleze gosenica v kak kotiček na tleh ali na steni, kjer se zaprede in prezimi. Še-le spomladi se potem zabubi in v zgodnjem poletju se iz bube izleže metuljček. Zoper tega škodljivca se varujemo ravno tako, kakor proti žizku. Kar sem prej povedal, ravno to velja tudi o žitnem molju. Obračanje žita in snaga največ pomaga. Če se je pa žitni molj (metuljček) prikazal, uničujemo ga s tem, da

nastavljamo škafe polne vode v žitnico. Leteči metuljčki se radi love v vodi, kjer se jih mnogo potopi. Lovimo jih tudi s tem, da gremo zvečer z lučjo v žitnico; okoli luči radi frfotajo in pri tem jih lahko mnogo vjamemo ter pokončamo. Moljevo žito je z vrha odgrabiti in prepražiti v krušni peči, predno ga daš v mlin. Ostali kup pa pokrij z mokro rjuho, na kateri se rade zberejo gosenice, ako še jih je kaj ostalo v žitu. (Več o teh škodljivcih čitaš lahko v Erjavčevi knjigi: »Naše škodljive živali.«) Zoper žitne škodljivce obešajo mnogi gospodarji tudi močno dišeče rastline v žitnico, kakor n. pr. pelin, da jih odganja duh, ki jim je silno zoper. Ako se žizek ali žitni molj močno ugnezdi, potem je žitnico izprazniti najmanj za jedno leto; tla je med tem sprati s hudim lugom, stene odrgniti in pobeliti z apnom, razpoke in špranje pa zamazati z apnom ali katranom. — Žitnico moramo med letom večkrat posnažiti z metlo, da se ne morejo v njej nabirati nikake smeti, prah, pajčevina itd. Posebno skrbno jo je očistiti, predno spravljamo vanjo novo žito.

Blato iz jarkov izvozi pred zimo na njivo ali na travnik, če ga hočeš rabiti za gnoj. Zima, sneg, dež in vetrovje veliko pomaga, da se blato razkroji. Če se izvozi še-le spomladi, velikokrat škoduje zeliščem, ker je preoster gnoj. Tako blato je najboljšje za luk, bob, fižol.

Število gospodarskih šol v Avstriji.

V Avstriji imamo novejši čas dve višji gospodarski šoli, 12 srednjih gospodarskih šol, 5 srednjih gozdarskih šol, dve srednji šoli za sadjarstvo in vinorejstvo, 1 višjo šolo za pivovarstvo, 40 nižjih gospodarskih šol, 9 nižjih gozdarskih šol, 13 šol za ekonomijo in mlekarstvo, 21 šol za vinogradništvo, sadjarstvo in hmeljarstvo. Na teh šolah poučuje 553 rednih in 781 pomožnih učiteljev. Preteklo leto je bilo v teh šolah vpisanih 6176 učencev.

Loterijske številke.

Gradec 21. dec. 1901. 33, 78, 84, 1, 71
Dunaj » » » 59, 51, 80, 22, 62

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki

za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vsaka beseda
stane 2 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Slivovko, jamčeno, naravnočisto, v vsaki količini, katero v izvrstnosti in konkurenčni ceni nobena trdka ne prekosi, prodaja več let obstoječa in po širokem znana „Žganjarija Lesjak“ v Brezovcu, pošta Rogatec (Rohitsch). 574 5—3

Posestvo, okoli 6 oralov, ki obstoji iz dveh hiš, gospodarskega poslopja, dveh njiv, gozda, travnika in sadonosnika, se proda. Oddaljeno je 5 minut od cerkve. Kupec naj se oglasi: Vumpah št. 12 pri Vurbergu. 585 3—2

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

3 glasovirje, dobro ohranjene in zelo po ceni za 45, 120 in 180 gld., proda Berta Volkmar, zaloga glasovirjev in harmonijev v Mariboru, Gornja gosposka ulica št. 86. 604 2—1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponužbe pod „170 Gradec, poste restante.“ 222

Hlapec se sprejme pri župniku na Breznem ob koroški železnici. — Martin Stole. 610 2—1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

„Südsteirische Presse“

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono, za eno leto 12 kron. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno **ravnopravnost Slovencev** in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

612 1-1

Zahvala.

Vsled izgube nam toli priljubljenega soproga, očeta, brata in strica, gospoda

Josipa Matasič,

c. in kr. stotnika v pokoju,

globoko žalostni, nismo bili v stanu zahvaliti se za spomin našega umrlega časteče in tolažeče dokaze srčnega sočutja in za mnoge krasne vence; aktivnim in neaktivnim gospodom častnikom, gospodu gimn. ravnatelju, gg. profesorjem, g. razredniku in učencem 3. gimn. raz. za spremstvo pri pogrebu, izrekamo tem potom vsem našim ljubim prijateljem in znancem najpriskrnejšo zahvalo.

Maribor, dne 15. grudna 1901.

Zalujoči ostali.

Naznanilo.

Deželni odbor štajerski je sklenil v svrhu dobre izobrazbe viničarjev v sadenju američanskih trt tudi v letu 1902 ustanoviti **viničarski tečaj** in sicer: 1. na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru, 3. na deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici, 3. na deželni viničarski šoli v Ljutomeru in 4. na deželni centralni trtni šoli v Sp. Pobrežju pri Ptujju.

Ti tečaji trajajo od 15. februarja do 1. decembra 1902.

L. 1902. se boje sprejelo: v Mariboru 12, v Ljutomeru 12, v Lipnici 20 in v Sp. Pobrežah 30 mladih sinov posestnikov in viničarjev. Ti dobe tam prosto stanovanje, celo hrano in tudi 8 K mesečne plače.

Podučevanje na teh tečajih je v prvi vrsti praktično in samo toliko teoretično, kolikor je neobhodno potrebno za samostojne delavce in samostojne viničarje.

Po dovršenem tečaju dobi vsak obiskovalec spričevalo o svoji sposobnosti.

Prošnje za sprejem moraje poslati prosilec vsaj do 15. januarja 1902 dežel. odboru štajerskemu.

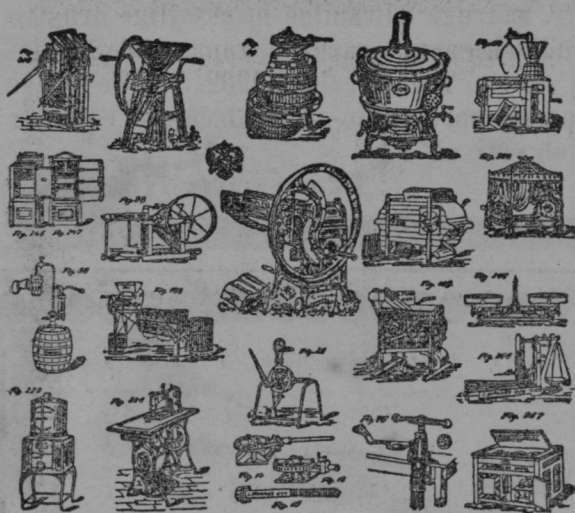
V tej prošnji se mora navesti, v kateri zavod želi prosilec vstopiti in priložiti:

1. dokaz o dovršenem 17. letu;
2. nravnostno spričevalo, katero mora biti potrjeno od župniškega urada;
3. zdravniško spričevalo, da nima prošnjik nalezljive bolezni;
4. odpustno spričevalo od ljudske šole.

Pri vstopu se morajo prosilec zavezati ves tečaj (od 15. febr. do 1. decembra 1902) neprenehoma obiskovati in kar se tiče izobrazbe ubogati vsa povelja poljedelskih strokovnjakov. 613 3-1

Gradec, 7. grudna 1901.

Od deželnega odbora štajerskega.



Janez Schindler

Dunaj III., Erdbergstr. 12,

pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 400 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Realna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni kršćanski prokupi še iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 17

lastnik privileg.

Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

Na slovenska naročila se slovenski odgovarja.

Novo!

Molitvenik Sveto opravilo.

Za mladino in tudi za odrasle.

Spisal

Jožef Čede,
kapelan.

Cena 70 vin, po pošti
10 vin. več.

— Priporoča —

tiskarna sv. Cirila.

Novo!

Za svečnico!

Častiti duhovščini in slavnemu občinstvu priporoča **fine**

sveče

iz garant. čebel. voska.

Nizke cene! Točna postrežba!
Vestno delo!

S spoštovanjem

Lovro Pokorny,
svečar v Celju — Gledališka ul. 3.

Išče se špan,

vešč slovenščine (ozir. hrvaščine) in nemščine, dobro izvežban v službi. Lahko oženjen, a malo otrok. Ponudbe na oskrbnistvo graščine grofa I. Draškovića u Bisagu. — Pošta: Breznica. Hrvatsko. 583 3-2

Vizitnice

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj

24-16 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prezvamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**. Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Razne

uradne pečate

kuverte

s firmo

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

M. E. Šepec,

trgovec v Ormoži,

priporočam svojo veliko zalogo

manufakturnega in
špecerijskega blaga

kakor železa vsake vrste. — Posebno še opozarjam slavno občinstvo na mnogovrstno izbero sukna, različne barhente, tkanine in platna, odeje, koce, volnene, suknene in svilne robce itd. P. n. občinstvo vabim, da si pri nakupu za jesen in zimo ogleda mojo trgovino ter se prepriča o posebno ugodnih cenah.

Z velespoštovanjem

543 —8

M. E. Šepec.

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

kupuje vsako množino lepega prediva, suhih gob itd. Sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah.

Lesene rakve

lepše, boljše izdelane in cenejše kakor drugod prodaja

F. WOLF,

pokopalni zavod v Mariboru, Tegetthoffova ul. št. 18
in Blumengasse 12 in 14.

548 12—8

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4'80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, Gollö p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.

Slovenska liturgična knjiga!

Novo!

Novo!

Obrednik za organiste.

Obsega vse obrede, ki se obhajajo med letom po župnijskih cerkvah na deželi n. pr. na Svečnico, Pepelnico, Cvetno nedeljo, Veliki teden, Markovo i. t. d., blagoslavljanje vode na praznik sv. Štefana, vina na god sv. Janeza, hiš na god sv. Treh kraljev, nove šole, novih orgel i. t. d., sprejem novega župnika, škofa i. t. d. Knjiga lično v platno vezana z rdečo obrezo stane s pošto vred **1 K 60 v.** pri založniku č. g. **M. Štrakl**, kn. šk. revidentu v Mariboru, Štajersko.

Novo!

Novo!

Koralni napevi v navadnih notah!

Pri kmetijski razstavi v Riedu 1901 najvišje odlikovanje z zlato svetinjo.

Podkove za vole

patent. **Zehetbauer.**

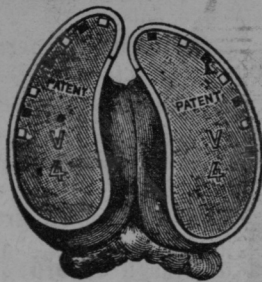
Neobhodno potrebno za posestnike, gospodarstva, pivovarne, žganjarije itd.

Glavno zastopstvo: 455 25—7

Echinger & Fernau

DUNAJ XV, Neubaugürtel 7 in 9.

Prospekti na zahtevanje.



Novo!

Želite li 562 9—2
več jajec po zimi?
več in boljsega mleka?
kmalu debele, lepe svinje?
zdrava, dobro rejena teleta?
moč., trpež. uprežno živino?
potem primešajte h krmi
● **Barthelnovo krmilno apno** ●
in **nikdar** vam ne bode žal,

Navodila razpešilja zastoj

M. Barthel & Co., Dunaj X

Prodajalnice v Mariboru:

M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc Frangež, Josip Kavčič, S. Novak, Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

Naznanilo.

Pisarna registr. zadruga „Hranilno in posojilno društvo v Ptuj“ bode zaradi sklepanja računov zaprta od 25. decembra t. l. naprej do sv. Treh kraljev 1902. — Te dneve se med uradnimi urami sprejemajo in izplačujejo edino le hranilne vloge in obresti od teh.

608 2—1

Ravnateljstvo.

Prednaznanilo.

Usojava si tem potom p. n. občinstvu najljubneje naznanjati, da otvoriva



z novim letom 1902



svojo lastno trgovino z manufakturnim blagom

v Ptuj, Kolodvorska ulica št. 15,

v dr. Plojevi hiši, zraven mestne hranilnice, pod tvrdo

Lončarec & Havelka.

Ker že dolgo vrsto let služiva in delujeva kot trgovska pomočnika v obvezanih manufakturnih trgovinah v Ptuj, poznavamo natančno želje in potrebe ljudstva velikega ptujskega okraja, in ravno te mnogoletne in vsestranske skušnje omogočujejo nama, da bodeva vsakemu, kdorkoli pride k nama kupovat, po njegovi volji najprijaznejše in najboljše postregla. Upava in želiva, da si ohraniva ne le dosedanjo naklonjenost in popolno zaupanje p. n. občinstva, temveč pričakujeva tudi, da nama bode p. n. občinstvo isto v prihodnje še v večji meri pri najinem lastnem podjetju nakloniti blagovilo. Kot stara znanca obljubujeva, da si bodeva z vsemi močmi prizadevala cenjene odjemalce z izbranim in izvrstnim blagom vsestransko zadovoljiti.

Za nadaljno zaupanje in mnogoštevilen obisk se priporočata

Lončarec & Havelka, trgovca v Ptuj, „pri dobrem pastirju“.

614 1—1

Narodna trgovina!

Narodna trgovina!